

Své Rocky Mountains

Vojta Kidák Tomáško

A

1. Je srpnový pátek a na horách sněží,

D

někdo jde vzhůru, někdo si věří,

A

D

A

krosna na zádech tíží jak žulový blok.

Zatím co dole je léto a stromy

D

a silácké řeči těch co se bojí

A

D

A

do bílé pláně udělat první krok.

D

G

R: Vždycky se najdou a znovu to zkouší

D

A

slunce jak plamen bodá je v očích,

E

D

A

rvou se jak koně, jen aby našli své já.

2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou.
Bez velkých řečí a ohraných frází,
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu své šou.

R:

3. Možná mám poslední, poslední šanci,
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát.
Má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
ale kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát.

R:

R:

R: